

РЕШЕНИЕ

№ 7677

гр. София, 07.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 21 състав, в публично заседание на 16.11.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елена Попова

при участието на секретаря Елица Делчева, като разгледа дело номер **5712** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 – чл. 161 от Данъчно - осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба, подадена от „Инджи-95“ ЕООД,[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място],[жк], [жилищен адрес] представлявано от А. И. А., чрез адв. Ч., срещу Ревизионен акт № Р-22220621004406-091-001/22.02.2022 г., издаден от В. Т. Д.- орган, възложил ревизията, и Е. Л. П. - ръководител на ревизията, в частта потвърдена с решение № 680/04.05.2022 г. на директора на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика” /ОДОП/ [населено място].

С жалбата се иска отмяна на ревизионния акт с аргументи за непълнота, необоснованост и неправилно тълкуване и прилагане на материалните разпоредби на ЗКПО и ЗДДС, както и допуснати нарушения на процесуалните разпоредби на ДОПК и АПК. Твърди се, че в нарушение на чл.117, ал.3 и чл.120, ал.2 от ДОПК не били приложени в цялост всички събрани в хода на ревизионното производство доказателства. В тази връзка се сочи, че в решението на ОДОП са цитирани издадените на „АДС Рейстудио“ ЕООД РД и РА, които не били приобщени към доказателствата на настоящото ревизионно производство. На следващо място се сочи, че ревизиращите органи не са установили факти и обстоятелства от значение за данъчното облагане и доказване реалността на доставките. Соочи се, че заключенията за нереалност на доставките, направени от ревизиращите, поради некоректното поведение на доставчиците, конкретизирано като липса на отговор по изпратените до тях ИПДПОЗД, е недопустимо. Изложени са и доводи, че наличието или липсата на

кадрова обезпеченост не би следвало да е единствената предпоставка за определяне на реалността на извършените доставки. Счита, че законодателят е определил единствено наличието на фактура като първичен документ, която следва да е налице за установяване действителността на сделката. В тази връзка се сочи, че констатациите на ревизиращия орган за липса на сертификат за качество на ползваните от ревизирувания субект материали били порочни. По отношение на констатациите по чл.26, т.2, вр. с чл.16 от ЗКПО се излагат твърдения, че същите са неясни. Счита, че е налице и неправилно тълкуване и прилагане от страна на ревизиращите органи на нормата на чл.10, ал.1 от ЗКПО. На последно място се сочи, че в мотивите на РД и РА е налице неяснота по цитираните чл.68 и чл.69 от ЗДДС, поради липса на конкретизация в коя точно хипотеза ревизиращият орган е констатирал нарушение. Изложени са доводи за противоречие на констатациите на приходните органи с правото на ЕС и константната практика на СЕС.

В хода на устните състезания по делото жалбоподателят, представляван от адв. Ч., моли съда да отмени оспорения РА. Счита, че безспорно от приложените по делото доказателства и извършена експертиза се доказва реалността на доставките и наличие на кумулативно изискуемите предпоставки за определянето им като реални, съгласно дело С-18/2013 г. на ЕС по преюдициално запитване на АССГ. Подробни доводи излага в представени по делото писмени бележки. Претендира присъждане на сторените разноски по представен списък. Възражава срещу поисканото от ответника юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът – директор на дирекция ”ОДОП” – [населено място], чрез юрк. М., изразява становище за неоснователност на жалбата. Счита, че със събраните в хода съдебното производство доказателства, включително приетото по делото заключение, не са оборени констатациите в РА. Обръща внимание, че вещото лице също не е установило съпоставимост между получените, съответно фактурирани на жалбоподателя доставки на услуги. Моли при постановяване на решението, съдът да съобразите мотивите изложени в решението на директора на Дирекция „ОДОП“. Претендира юрисконсултско възнаграждение на основание чл. 161, ал. 1 ДОПК, алтернативно на основание на ал. 3 във връзка с Наредбата за минималните адвокатски възнаграждения.

Административен съд София- град, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-22220621004406-020-001/02.08.2021 г., връчена по електронен път на 09.08.2021 г., издадена от В. Т. Д., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП В. Т., съгласно Заповеди №3-ЦУ-1659/05.05.2021 г. и №3-ЦУ-2603/29.07.2021 г. на зам. изпълнителния директор на НАП е възложено извършването на ревизия на „ИНДЖИ - 95“ ЕООД за установяване на задължения по ЗДДС за данъчни периоди от м. 11.2016 г. до м. 12.2018 г. и по ЗКПО за данъчни периоди от 2016 г. до 2018 г. Със същата е определен 3 /три/ месечен срок за извършване на ревизията. По реда на чл. 113, ал. 3 във връзка с чл. 114, ал. 2 от ДОПК, срокът е изменен със Заповед за изменение на ЗВР №Р-22220621004406-020-002/09.11.2021 г., като е определен нов срок за приключване на ревизията до 07.01.2022 г.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ № Р-22220621004406-092-001/21.01.2022 г., връчен по електронен път на 25.01.2022 г. В

срока по чл. 117, ал. 5 от ДОПК не е постъпило писмено възражение срещу констатациите, отразени в РД.

Ревизията е приключила с РА №Р-22220621004406-091-001/22.02.2022 г., издаден от В. Т. Д., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП В. Т. - орган, възложил ревизията, и Е. Л. П., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП В. Т. - ръководител на ревизията. РА е връчен по електронно на 24.02.2022 г. С РА, на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС, е отказано правото на приспадане на данъчен кредит в размер на 19 610,00 лв. по фактури, издадени от: „ВМ СТРОЙМАРКЕТ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], „АДС РЕЙСТУДИО“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] и „МАЙ СТОРИДЖ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК]. Със същият са определени допълнителни задължения за корпоративен данък в общ размер на 7 419,85 лв., като на основание чл. 26, т. 2 от ЗКПО не са признати разходи в размер: 50 253,34 лв. по фактури, издадени от „ВМ СТРОЙМАРКЕТ“ ЕООД; 19 945,07 лв. по фактури, издадени от „АДС РЕЙСТУДИО“ ЕООД; 4 001,01 лв. и по фактура издадена от „МАЙ СТОРИДЖ“ ЕООД.

По реда на чл. 152 ДОПК срещу РА е подадена жалба вх. № 53-06-0739/28.02.2022 г. по регистъра на ТД на НАП С.. С решение № 680/04.05.2022 г. на директора на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика” [населено място], издадено в срока по чл. 155, ал. 1 ДОПК, ревизионният акт е потвърден.

Оспореният ревизионен акт е издаден от компетентни органи съобразно разпоредбата на чл. 119, ал. 2 ДОПК – В. Т. Д. – орган, възложил ревизията, и Е. Л. П., на длъжност главен инспектор по приходите – ръководител на ревизията. Ревизионният акт, както и РД, ЗВР, ЗИЗВР, са създадени като електронни документи по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗЕДЕУУ, като от приетите писмени и веществени доказателства, неоспорени от жалбоподателя, се установява, че същите са подписани с квалифициран електронен подпис. Спазена е предвидената в закона писмена форма, съобразно разпоредбата на чл. 3, ал. 2 ЗЕДЕУУ, с предписаното в чл. 120 ДОПК съдържание. В хода на ревизионното производство не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Установените в хода на ревизията факти и формираните от органите по приходите правни изводи са подробно изложени и мотивирани в ревизионния доклад, който съгласно чл. 120, ал. 2 ДОПК е неразделна част от ревизионния акт.

В хода на ревизията, с цел изясняване факти и обстоятелства от значение за данъчното облагане са извършени процесуални действия, подробно описани в констативната част на изготвения РД, неразделна част от РА, по смисъла на чл. 120, ал. 2 от ДОПК.

При ревизията е установено, че „Инджи-95“ ЕООД е вписано в Агенцията по вписванията и регистрирано по реда на ДОПК на 22.03.2012 г. През ревизираните периоди същото се представлява и управлява от едноличния собственик на капитала А. И. А.. Основният предмет на дейност на дружеството е свързан със строителна дейност, покупка на стоки или други вещи с цел препродажба в първоначален, преработен или обработен вид, внос, износ, продажба на стоки от собствено производство, търговско представителство и посредничество на български и чуждестранни физически и юридически лица, включително посреднически услуги при покупко-продажба, замяна и отдаване под наем на недвижими имоти, комисионни, спедиционни и превозни сделки, складови сделки, сделки с интелектуалната собственост, хотелиерски, туристически, рекламни, информационни, програмни, импресарски или други услуги, консултантска дейност, покупка, строеж или

обзавеждане на недвижими имоти с цел продажба, лизинг и всяка друга дейност, която по предмет и обем изисква да бъде извършвана по търговски начин и не е забранена за осъществяване от българското законодателство.

На основание чл. 37, ал. 2 и ал. 3, чл. 53 и чл. 56, ал. 1 от ДОПК на ревизираното дружество е връчено Искане за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице /ИПДПОЗЛ/ изх. №Р-22220621004406-040-001/06.08.2021 г. /л.81/, с което е изискано представяне на търговски и счетоводни документи относно ревизираните периоди. В отговор дружеството е ангажирало доказателства, подробно обсъдени в РД.

На основание чл. 45 от ДОПК са извършени насрещни проверки на контрагенти на дружеството, резултатите от които са обективирани в съставените протоколи за извършени насрещни проверки, подробно описани в РД.

По отношение на „ВМ СТРОЙМАРКЕТ“ ЕООД, насрещната проверка е документирана с протокол за извършена насрещна проверка /ПИНП/ №П-22221721191086-141-001/30.11.2021 г. /л.149/. До дружеството е изпратено ИПДПОЗЛ /л.146/, което е връчено по електронен път на 15.11.2021 г., видно от приложената разписка. В указания срок, включително до приключване на ревизията, изисканите документи и счетоводни регистри не са представени. С Протокол №Р-22220621004406-ППД-001/05.01.2022 г. /л.151/ са присъединени събрани доказателства от друго производство - проверка за установяване на факти и обстоятелства /ПУФО/, приключила с Протокол №П-22220620127211-073-001/02.07.2021 г.

По отношение на „АДС РЕЙСТУДИО“ ЕООД в РД е посочено, че ревизираното дружество не е ангажирало документи относно извършените доставки, в т. ч. и към „ИНДЖИ - 95“ ЕООД, поради което е прието, че данъкът по издадените фактури е начислен без основание. Установено е, че е налице извършена ревизия на дружеството по ЗДДС за данъчни периоди от м. 04.2018 г. до м. 05.2018 г., за резултатите от ревизията е съставен РД №Р-22221118004007-092-001/28.12.2018 г., ревизията приключва с РА №Р-22221118004007-091-001/05.02.2019 г.

По отношение на „МАЙ СТОРИДЖ“ ЕООД по данни на ИМ на НАП е установено, че дружеството е deregистрирано, считано от 11.11.2019 г., поради установени обстоятелства по чл. 176 от ЗДДС. В хода на извършена насрещна проверка на доставчика е присъединен Протокол №П-22220220145587-141-001/19.10.2020 г., с който е приключила ПУФО.

Съгласно изложеното в жалбата, РА се оспорва в частта, с която са установени допълнителни задължения за данък добавена стойност за данъчни периоди - м. 11.2016 г., м. 12.2016 г., м.06.2017 г., м.07.2017 г., м.03.2018 г., м.04.2018 г., м.05.2018 г. и м.12.2018 г. и по Закона за корпоративното подоходно облагане за корпоративен данък за периодите: 2016 г., 2017 г. и 2018 г., в резултат на отказано право на данъчен кредит по доставки от „ВМ СТРОЙМАРКЕТ“ ЕООД; 19 945,07 лв. по фактури, издадени от „АДС РЕЙСТУДИО“ ЕООД; 4 001,01 лв. и по фактура издадена от „МАЙ СТОРИДЖ“ ЕООД. В останалата част на установените задължения по ЗДДС и ЗКПО, ревизионният акт е влязъл в сила.

1.С РА е отказан данъчен кредит по 11 фактури през данъчни периоди м. 11.2016 г. и м. 12.2016 г. с начислен ДДС в общ размер на 10 050,66 лв., издадени от „ВМ СТРОЙМАРКЕТ“ ЕООД. Установено е, че дружеството е deregистрирано, считано от 09.05.2017 г., поради установени обстоятелства по чл. 176 от ЗДДС, като същото е

генерираше данъчни задължения в особено големи размери. В хода на насрещната проверка на доставчика е присъединен Протокол № П-22220620127211-073-01/02.07.2021 г., с който е приключила предходна ПУФО. С протокола са представени документи /от л.167-л.177/, както следва:

- фактура №1513/02.11.2016 г. с ДО 5 000,00 лв., ДДС 1 000,00 лв. и предмет „наем на скеле съгласно договор“, фискална бележка, договор и приемо-предавателен протокол от 02.11.2016 г.
- фактура №1516/04.11.2016 г. с ДО 2 583,33 лв., ДДС 516,68 лв. и предмет „наем на кофраж съгласно договор“, фискална бележка, договор и приемо-предавателен протокол от 04.11.2016 г.
- фактура №1519/07.11.2016 г. с ДО 5 416,67 лв., ДДС 1 083,33 лв. и предмет „арматурно желязо и опаковка“, фискална бележка, приемо-предавателен протокол от 07.11.2016 г. и складова/стокова разписка.
- фактура №1522/08.11.2016 г. с ДО 5 416,67 лв., ДДС 1 078,33 лв. и предмет „наем на строителни материали по описи“, фискална бележка, договор и приемо-предавателен протокол от 08.11.2016 г.
- фактура №1529/09.11.2016 г. с ДО 7 000,00 лв., ДДС 1 400,00 лв. и предмет „наем на строителни материали съгласно описи“, фискална бележка, договор и приемо-предавателен протокол от 09.11.2016 г.
- фактура №1609/30.11.2016 г. с ДО 4 583,33 лв., ДДС 916,67 лв. и предмет „наем на строителни материали по описи“, фискална бележка, договор и приемо-предавателен протокол от 30.11.2016 г.
- фактура №1634/02.12.2016 г. с ДО 2 625,00 лв., ДДС 525,00 лв. и предмет „демонтажни услуги“, фискална бележка, договор от 02.12.2016 г. и протокол обр. 19 от 05.12.2016 г.
- фактура №1649/06.12.2016 г. с ДО 6 261,67 лв., ДДС 1 252,33 лв. и предмет „демонтажни услуги“, фискална бележка, договор от 06.12.2016 г. и протокол обр.19 от 13.12.2016 г.
- фактура №1659/07.12.2016 г. с ДО 3 791,67 лв., ДДС 758,33 лв. и предмет „демонтажни услуги“, фискална бележка, договор от 07.12.2016 г. и протокол обр.19 от 14.12.2016 г.
- фактура № 1676/08.12.2016 г. с ДО 4 600,00 лв., ДДС 920,00 лв. и предмет „демонтажни услуги“, фискална бележка, договор от 08.12.2016 г. и протокол обр.19 от 21.12.2016 г.
- фактура №1698/16.12.2016 г. с ДО 2 975 лв., ДДС 595,00 лв. и предмет „демонтажни услуги“, фискална бележка, договор от 16.12.2016 г. и протокол обр. 19 от 21.12.2016 г.

Видно от представения с административната преписка писмени доказателства, „ВМ СТРОЙМАРКЕТ“ ЕООД е сключило договори за наем на скеле/кофраж, включително за СМР - демонтажи услуги за период от 02.11.2016 г. до 16.12.20216 г. В изпълнение са съставени приемо-предавателни протоколи за предаване на скеле и кофраж, както и протоколи образец 19 за демонтажни услуги. На следващо място, ревизиращият орган е изтъкнал обстоятелството, че фактурите са подписани от лицето М. М., който е заемал длъжност общ работник строителство до 31.08.2016г., като към периода на подписване на процесните документи /02.11.2016 г. - 08.11.2016 г./ не е изяснено в какво качество са подписани от посоченото лице.

2. С РА е отказан данъчен кредит по 4 фактури през данъчни периоди м. 06.2017 г., м.

03.2018 г. и м. 04.2018 г. с начислен ДДС в общ размер на 3 989,01 лв., издадени от „АДС РЕЙСТУДИО“ ЕООД. Установено е, че дружеството е deregистрирано, считано от 25.09.2018 г., поради установени обстоятелства по чл. 176 от ЗДДС, като същото е генерирало данъчни задължения в особено големи размери. Приобщени са следните доказателства от извършена предходна проверка на доставчика, приключила с Протокол №П-22221120145724-141-001/10.10.2020 г.:

- декларация от управителя - В. С. Т..
- фактура №206/22.06.2017 г. с ДО 3 520,00 лв., ДДС 704,00 лв. и предмет „демонтаж на гипскартон“, фискална бележка, договор от 22.06.2017 г. и протокол обр. 19 от 01.07.2016 г.
- фактура №207/23.06.2017 г. с ДО 4 010,00 лв., ДДС 802,00 лв. и предмет „монтаж на гипскартон“, фискална бележка, договор от 23.06.2017 г. и протокол обр. 19 от 02.07.2016 г.
- фактура №798/27.03.2018 г. с ДО 7 498,40 лв., ДДС 1 499,68 лв. и предмет „СД профили, дюбели, ИД профили, винтове, лента, маса за фуги и гипскартон“, фискална бележка, приемо-предавателен протокол и складова/стокова разписка от 27.03.2018 г.
- фактура №853/12.04.2018 г. с ДО 4 916,67 лв., ДДС 983,33 лв. и предмет „СД профили, боя, ИД профили, винтове, теракол и гипскартон“, фискална бележка, приемо-предавателен протокол и складова/стокова разписка от 12.04.2018 г.
- „АДС РЕЙСТУДИО“ ЕООД е сключило договори за монтажни услуги за периода от 22.06.2017 г. до 23.06.2017 г. В изпълнение са съставени протоколи образец 19 за демонтажни/монтажни услуги.
- ПКО №22/22.06.2017 и №23/23.06.2017 г.
- РПВ за м. юни 2017; м. март 2018 г. и м. април 2018 г.
- оборотни ведомости за м. юни 2017; м. март 2018 г. и м. април 2018 г.
- аналитичен регистър на гр. 70 за период 01.03.2018 г. - 30.04.2018 г.
- аналитичен регистър на гр. 30 за период 01.06.2017 г. - 30.06.2017 г.
- аналитичен регистър на гр. 30 за период 01.03.2018 г. - 30.04.2018 г.
- фактури и фискални бележки от за покупка на строителни материали: №322/20.12.2017 г., №330/22.12.2017 г., №332/22.12.2017 г. и №344/28.12.2017 г., издадени от „ИЗО БИЛДИНГ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], №[ЕГН]/03.02.2017 г., издадена от „ВМ СТРОЙМАРКЕТ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], №[ЕГН]/22.03.2017 г., издадена от „ОРСИ“ ООД, ЕИК[ЕИК] и №[ЕГН]/18.11.2017 г., издадена от „ЦАРА“ ЕООД, ЕИК[ЕИК].

Посочено е, че след анализ на събраните доказателства ревизиращите органи са отбелязали, че в договорите, фактурите и протоколите липсват данни за строителен обект, за който да са предназначени монтажните услуги и фактурираните стоки. Относно представените доказателства за продажба на строителни материали е отбелязано, че липсват сертификати за качество.

З. С РА е отказан данъчен кредит по фактура №[ЕГН]/ 28.12.2018 г. с начислен ДДС в размер на 800,00 лв., издадена от „МАЙ СТОРИДЖ“ ЕООД. По данни на ИМ на НАП дружеството е deregистрирано, считано от 11.11.2019 г., поради установени обстоятелства по чл. 176 от ЗДДС.

В хода на извършена насрещна проверка на доставчика е присъединен Протокол №П-22220220145587-141-001/19.10.2020 г., с който е приключила ПУФО. Представени са документи, както следва:

- декларация от управителя - Ю. С. А..
- фактура №[ЕГН]/28.12.2018 г. с ДО 4 000,01 лв., ДДС 800,00 лв. и предмет „латекс, шпакловка смес и гипскартон“, фискална бележка, приемо-предавателен протокол и складова/стокова разписка от 27.12.2018 г.
- ПКО с №289/28.12.2018 г.
- Аналитичен регистър за период м. 12.2018 г. относно „ИНДЖИ - 95“ ЕООД
- РПВ за м. декември 2018 г.
- оборотна ведомост за период м. декември 2018 г.
- Аналитичен регистър на гр. 70 за период 01.12.2018 г. - 31.12.2018 г.
- Аналитичен регистър на гр. 30 за период 01.12.2018 г. - 31.12.2018 г.
- фактури и фискални бележки за покупка на строителни материали: №1401/19.09.2018 г. и №1372/08.09.2018 г., издадени от „АДС РЕЙСТУДИО“ ЕООД.

След анализ на събраните доказателства ревизиращите органи са посочили, че към представените доказателства за продажба на строителни материали липсват сертификати за качество.

На „МАЙ СТОРИДЖ“ ЕООД е извършена ревизия по ЗДДС за данъчни периоди от м. 06.2018 г. до м. 12.2018 г., за резултатите от ревизията е съставен РД №Р-22220219004797-092-001/15.01.2020 г., ревизията приключва с РА № Р-22220219004797-091-001/20.02.2020 г. Съгласно РД ревизираното дружество не е ангажирало документи относно извършените доставки, в т. ч. и към „ИНДЖИ - 95“ ЕООД, поради което е прието, че данъкът по издадените фактури е начислен без основание.

При това фактическо положение ревизиращите са приели, че ангажираните доказателства не обосновават реално извършени доставки. Констатирана е липса на документи за начина, по който е калкулирана цената по фактурите, включително мястото на извършването на предаването на стоките и извършване на дейностите. На следващо място в РД е формирано заключение, че доставчиците не разполагат с кадрова и техническа обезпеченост за извършване на процесните доставки. Въз основа на така формираните констатации, от правна страна в РА е прието, че за всички процесни фактури, коментирани по-горе, не са налице доказателства за доставка на стока и/или услуга по смисъла на чл.6/9 от ЗДДС, респективно за настъпване на данъчно събитие по реда на чл. 25 от същия закон. Предвид това с РА не е признато право на данъчен в размер на 14 839,67 лв. по фактурите, издадени гореописаните доставчици поради неизпълнение на чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 68, ал. 1, т. 1 от ЗДДС.

Направените констатации в частта по ЗДДС са взети предвид при определяне задълженията за корпоративен данък респективно е коригиран данъчно финансовият резултат за отчетните:

2016 г. в посока увеличение на основание чл. 26, т. 2 от ЗКПО с отчетените разходи за външи услуги в размер на 50 253,34 лв., като са взети стойностите отразени във фактурите, издадени от „ВМ СТРОЙМАРКЕТ“ ЕООД;

2017 г. в посока увеличение на основание чл. 26, т. 2 от ЗКПО с отчетените разходи за външи услуги в размер на 7 530,00 лв., като са взети стойностите отразени във фактурите, издадени от „АДС РЕЙСТУДИО“ ЕООД;

2018 г. в посока увеличение на основание чл. 26, т. 2 от ЗКПО с отчетените разходи за външи услуги в размер на 16 415,08 лв., като са взети стойностите

отразени във фактурите, издадени от „АДС РЕЙСТУДИО“ ЕООД и „МАЙ СТОРИДЖ“ ЕООД.

По делото е допусната съдебно-икономическа експертиза /СИЕ/, изготвена от вещото лице Ц. В..

В заключението си вещото лице е посочило, че няма категоричност, че услугите от „Инджи -95“ ЕООД от посочените в РД и РА контрагенти са префактурирани, поради липса на конкретизиране на местоположението на обектите в договорите за доставки, но *остава впечатление* за подобни демонтажни дейности и такива, свързани с ползване на скеле. По същия начин са и заключенията на стр.5 от експертизата, като в съдебно заседание при поставените въпроси от страна на съда не е изяснено на базата на какви доказателства са направени заключенията от страна на вещото лице, общо повече, че те са лишени от категоричност. Ето защо, настоящият съдебен състав счита, че експертизата не е отговорила категорично на поставените задачи, поради което не я кредитира.

Жалбата до АССГ е подадена в срока по чл. 156, ал. 1 ДОПК и от надлежна страна, поради което е процесуално допустима.

Въз основа на приетите по делото писмени доказателства и констатациите на ревизиращите органи, съдът приема следното:

С РА е отказан данъчен кредит по фактури, издадена от „ВМ СТРОЙМАРКЕТ“ ЕООД - издател на 11 фактури през данъчни периоди м. 11.2016 г. и м. 12.2016 г. с начислен ДДС в общ размер на 10 050,66 лв. Ревизиращите органи са установили, че дружеството е deregистрирано, считано от 09.05.2017 г., поради установени обстоятелства по чл. 176 от ЗДДС, като същото е генерирало данъчни задължения в особено големи размери.

Видно от представените по делото договори с цитираното дружество, същите са с предмет на доставка: наем на скеле/кофраж, включително за СМР - демонтажи услуги за период от 02.11.2016 г. до 16.12.20216 г.

На доставчика е извършена насрещна проверка, при която е установено, че представители на дружеството не могат да бъдат открити на адреса за кореспонденция. Искането за представяне на документи и писмени обяснения е връчени по реда на чл. 32 от ДОПК. Проверяваното лице не е представило в отговор на искането никакви документи и писмени обяснения във връзка с доставките на ревизираното лице.

Като доказателство за реалността на доставките ревизираното лице е представило копия от фактурата и фискален бон за плащане в брой.

Органите по приходите са отбелязали, че от ревизираното лице и доставчика не са представени обяснения и доказателства за мястото на предаване на стоката, за транспортирането, складирането на стоките и др.

Констатирано е, че издадените от дружеството фактурите са подписани от лицето М. М., който е заемал длъжност общ работник строителство до 31.08.2016г., като към периода на подписване на процесните документи /02.11.2016 г. - 08.11.2016 г./ не е изяснено в какво качество са подписани от посоченото лице.

2. С РА е отказан данъчен кредит по 4 фактури през данъчни периоди м. 06.2017 г., м. 03.2018 г. и м. 04.2018 г. с начислен ДДС в общ размер на 3

989,01 лв., издадени от „АДС РЕЙСТУДИО“ ЕООД, с предмет на доставката: демонтажни услуги на обект, посочен от възложителя („АДС РЕЙСТУДИО“ ЕООД). На доставчика е извършена насрещна проверка, при която е установено, че представители на дружеството не могат да бъдат открити на адреса за кореспонденция. Искането за представяне на документи и писмени обяснения са връчени по реда на чл. 32 от ДОПК. Проверяваното лице не е представило в отговор на искането никакви документи и писмени обяснения във връзка с доставките към ревизираното лице.

Като доказателство за реалността на доставките ревизираното лице е представило копия от фактурата и фискален бон за плащане в брой.

Органите по приходите са отбелязали, че от ревизираното лице и доставчика не са представени обяснения и доказателства за мястото на предаване на стоката и/или извършване на услугата и др.

Констатирано е, че ревизираното дружество не е ангажирало документи относно извършените доставки, в т.ч. и към „ИНДЖИ - 95“ ЕООД, поради което е прието, че данъкът по издадените фактури е начислен без основание. На следващо място е констатирано, че след анализ на събраните доказателства за продажба на строителни материали липсват сертификати за качество.

3. С РА е отказан данъчен кредит по фактура №[ЕГН]/ 28.12.2018 г. с начислен ДДС в размер на 800,00 лв., издадена от „МАЙ СТОРИДЖ“ ЕООД., с предмет на доставка на латекс, шпакловка смес и гипсокартон. Проверяваното лице не е представило в отговор на искането никакви документи и писмени обяснения във връзка с доставките към ревизираното лице.

Като доказателство за реалността на доставките ревизираното лице е представило копия от фактурата и фискален бон за плащане в брой.

В хода на извършена насрещна проверка на доставчика е присъединен Протокол №П-22220220145587-141-001/19.10.2020 г., с който е приключила ПУФО. Към същия са приобщени резултатите от извършена на „МАЙ СТОРИДЖ“ ЕООД ревизия по ЗДДС за данъчни периоди от м. 06.2018 г. до м. 12.2018 г., за резултатите от която бил съставен РД №Р-22220219004797-092-001/15.01.2020 г. и е приключила с РА № Р-22220219004797-091-001/20.02.2020 г. Установяванията в РД са, че дружеството не е представило документи, доказващи реалността на извършените доставки на своите клиенти, в т. ч. и на „Инджи-95“ ЕООД.

При така установените факти, съдът формира следните правни изводи:

Разпоредбата на чл. 68, ал. 2 от ЗДДС обуславя възникването на право на приспадане на данъчен кредит на данъчно задълженото лице от кумулативното осъществяване на елементите от регламентирания в ЗДДС сложен фактически състав. Същият, наред с притежаването на данъчния документ по чл. 71, т. 1 от ЗДДС, включва и установяването на реалното извършване на услугите по облагаемата доставка - арг. от чл. 9, ал. 1 от ЗДДС, съответно реалното предаване и приемане на стоките по доставката, съобразно изискването на чл. 6, ал. 1 ЗДДС. В тежест на лицето, претендиращо право на данъчен кредит е да докаже, че декларираните доставки на стоки и/или услуги са изпълнени и че същите са използвани за последващи облагаеми доставки или във връзка с икономическата му дейност.

В разглеждания случай наличието на горепосочените, относими за спорното право, предпоставки не бе установено по категоричен начин, поради следното:

По отношение на доставките по фактури, издадени от „ВМ СТРОЙМАРКЕТ“ ЕООД, „АДС РЕЙСТУДИО“ ЕООД и „МАЙ СТОРИДЖ“ ЕООД бе установено, че ревизираното дружество разполага с първични счетоводни документи, в които е посочен вид и количество на стоките, предмет на доставки, съгласно изискването на чл. 114, ал. 1, т. 9 вр. чл. 71, т. 1 ЗДДС. Представените от жалбоподателя в хода на ревизията писмени доказателства обаче не обосновават категоричен извод за реално изпълнение на доставките по смисъла на чл. 6, ал. 1 ЗДДС. Не бе доказано действителното прехвърляне на собствеността върху фактурираните материали от доставчика на получателя, нито действително извършена услуга на конкретен адрес/обект. Наличието на фактура, респ. нейното осчетоводяване при получателя, не представлява достатъчно основание за признаване правото на данъчен кредит при липсата на доказателства за реалното получаване на стоките.

Съгласно чл. 71, т. 1 от ЗДДС абсолютна предпоставка за упражняване на правото на приспадане на данъчен кредит е притежаването на данъчен документ, съставен съгласно изискванията на чл. 114 от ЗДДС. С последната норма (чл. 114 ЗДДС) са регламентирани задължителните реквизити на фактурата, като според т. 9 фактурата следва да съдържа описание на количеството и вида на стоката или съответно вида на услугата. Нормата на чл. 178 от Директивата изрично сочи, че притежаването на фактура, съставена в съответствие с чл. 220 - 236, е условие за упражняване на правото на приспадане. Това е изрично подчертано от СЕС и в Решението по дело C-271/2012, постановено при сходен фактически състав, а именно, че разпоредбите на Шеста директива трябва да се тълкуват в смисъл, че допускат национална правна уредба, по силата на която правото на приспадане на ДДС може да се откаже на данъчнозадължени лица, получатели на стоки/услуги, които разполагат с непълни фактури, дори ако в допълнение към последните след приемането на решението за отказ е предоставена информация с цел да се докаже действителното извършване, естеството и стойността на фактурираните сделки. В разглеждания случай, процесните фактури не отговарят на изискването на чл. 71, т. 1 вр. чл. 114, ал. 1, т. 9 от ЗДДС, тъй като не съдържат описание на на услугата, нито посочват документ, в който видът на доставката да е конкретно и ясно описан. Така направеното описанието на предмета в представените по делото фактури може да се отнесе към всеки действащ договор, по който жалбоподателят е страна и по никакъв начин не разкрива вида на фактурираната доставка. Не са посочени дати на сключване на договорите, както и съдържанието на договорените доставки, в т.ч. липсват данни дали се касае за доставки на стоки или на услуги. Липсата на тези нормативно изискуеми реквизити пречатства обективното обвързване на първичните счетоводни документи със съставените вторични такива и с представените договори.

На следващо място жалбоподателят не е ангажирал доказателства за конкретното съдържание на декларираните доставки на услуги, както и за реалното предаване и получаване на същите. Представените договори не

установяват подробно и ясно вида и начина на изпълнение на възложените услуги – липсва посочване на конкретни обекти, на които е следвало да се извърши монтажни и демонтажни дейности, не са посочени методите за доставки на стоки.

Както в хода на ревизията, така и в настоящото производство, не бяха ангажирани доказателства, че изпълнението на доставките е реално изпълнено и предадено от изпълнителя, съответно че е прието от получателя по фактурите. Липсата на каквито и да е данни и доказателства за конкретното осъществяване на доставките препятства да се установи до колко същите са свързани с икономическата дейност на жалбоподателя, доказването на което обстоятелство е в негова тежест. По тези съображения съдът приема, че по отношение на доставките от „ВМ СТРОЙМАРКЕТ“ ЕООД, „АДС РЕЙСТУДИО“ ЕООД и „МАЙ СТОРИДЖ“ ЕООД не са налице предпоставките по чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 1, т. 1 ЗДДС за възникване право на данъчен кредит, поради което с РА законосъобразно са установени допълнителни задължения за ДДС в общ размер на 14839.67 лв., ведно със законната лихва в размер на 7175.52 лв.

II. Относно установените задължения по ЗКПО:

Счетоводният финансов резултат на ревизираното дружество за 2016 г., 2017 г., 2018 г. е преобразуван в посока увеличение, на основание чл. 26, т. 2 вр. с чл.10, ал.1 от ЗКПО с отчетените разходи по фактурите, издадени от „ВМ СТРОЙМАРКЕТ“ ЕООД, „АДС РЕЙСТУДИО“ ЕООД и „МАЙ СТОРИДЖ“ ЕООД. Ревизираното лице е осчетоводило фактурите от тези дружества. Видно от мотивите на ревизиращите органи, в частта на облагането по ЗДДС, при ревизията са установени факти и обстоятелства, въз основа на които е формиран извод, че фактурираните услуги не са реално извършени. Органите по приходите са приели, че в изпълнение на чл. 16, ал. 1 от ЗКПО, когато една или повече сделки, включително между несвързани лица, са сключени при условия, чието изпълнение води до отклонение от данъчно облагане, данъчният финансов резултат се определя, без да се вземат под внимание тези сделки, някои техни условия или тяхната правна форма, а се взема под внимание данъчният финансов резултат, който би се получил при извършване на обичайна сделка от съответния вид по пазарни цени и насочена към постигане на същия икономически резултат, но която не води до отклонение от данъчно облагане. В конкретния случай фактурите, издадени от посочените доставчици, не отразяват вярно и реално извършена стопанска операция. Направените констатации в частта по ЗДДС са взети предвид при определяне задълженията за корпоративен данък респективно е коригиран данъчно финансовият резултат за отчетните: 2016 г. в посока увеличение на основание чл. 26, т. 2 от ЗКПО с отчетените разходи за външи услуги в размер на 50 253,34 лв., като са взети стойностите отразени във фактурите, издадени от „ВМ СТРОЙМАРКЕТ“ ЕООД; 2017 г. в посока увеличение на основание чл. 26, т. 2 от ЗКПО с отчетените разходи за външи услуги в размер на 7 530,00 лв., като са взети стойностите отразени във фактурите, издадени от „АДС РЕЙСТУДИО“ ЕООД; 2018 г. в посока увеличение на основание чл. 26, т. 2 от ЗКПО с отчетените разходи за външи услуги в размер на 16 415,08 лв., като са взети стойностите отразени във фактурите, издадени от „АДС РЕЙСТУДИО“

ЕООД и „МАЙ СТОРИДЖ“ ЕООД. Правилно приходните органи са квалифицирали осчетоводените разходи като документално необосновани по смисъла на чл. 10, ал. 1 от ЗКПО, поради което на основание чл. 26, т. 2 от същия закон не са ги признали за данъчни цели.

Настоящият съдебен състав приема, че РА е законосъобразен, в оспорената част на установените задължения по ЗКПО.

Съгласно чл. 26, т. 2 от ЗКПО не се признават за данъчни цели счетоводни разходи, които не са документално обосновани по смисъла на този закон. Според чл. 10, ал. 1 от ЗКПО счетоводен разход се признава за данъчни цели, когато е документално обоснован чрез първичен счетоводен документ по смисъла на Закона за счетоводството, отразяващ вярно стопанската операция. Предвид мотивите, изложени по-горе в решението, относно установените задължения по ЗДДС в резултат на отказано право на данъчен кредит по фактурите, издадени от „ВМ СТРОЙМАРКЕТ“ ЕООД, „АДС РЕЙСТУДИО“ ЕООД и „МАЙ СТОРИДЖ“ ЕООД, следва да се приеме, че същите не отразяват вярна стопанска операция по смисъла на чл. 10, ал. 1 от ЗКПО и заплатеното възнаграждение не е за реално осъществени доставки, поради което законосъобразно е извършена корекция на финансовия резултат на жалбоподателя, в посока на увеличение, в резултат на което е определен корпоративен данък за довносяне в общ размер на 7419.85 лв., ведно със законната лихва в размер на 3277.43 лв.

По гореизложените съображения настоящия съдебен състав приема, че с ревизионния акт законосъобразно са установени допълнителни задължения за ДДС в размер на 14839.67 лв., ведно със законната лихва в размер на 7175.52 лв. и за корпоративен данък в размер на 7419.85 лв., ведно със законната лихва в размер на 3277.43 лв. Жалбата като неоснователна следва да се отхвърли.

На основание чл. чл. 161, ал. 1 ДОПК и с оглед изхода на делото, жалбоподателят следва да бъде осъден да заплати на НАП юрисконсултско възнаграждение в размер на 3267 (три хиляди двеста шестдесет и седем) лева, съгласно чл. 8, ал. 1 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Воден от горното и на основание чл. 160, ал. 1 ДОПК, Административен съд София- град, I отделение, 21-ви състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата от „Инджи-95“ ЕООД,[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място],[жк], [жилищен адрес] представлявано от А. И. А., чрез адв. Ч., срещу Ревизионен акт № Р-22220621004406-091-001/22.02.2022 г., издаден от В. Т. Д.- орган, възложил ревизията, и Е. Л. П. - ръководител на ревизията, в частта потвърдена с решение № 680/04.05.2022 г. на директора на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика” /ОДОП/ [населено място], с която са установени задължения за ДДС в размер на 14839.67 лв., ведно със законната лихва в размер на 7175.52 лв. и за корпоративен данък в размер на 7419.85 лв., ведно със законната лихва в размер на 3277.43 лв.

ОСЪЖДА И.-95“ ЕООД,[ЕИК], да заплати на Национална агенция за приходите сума в размер на 3267 (три хиляди двеста шестдесет и седем) лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да бъде обжалвано в 14-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му с касационна жалба пред Върховния административен съд.

СЪДИЯ: